

aftaler i landtransporter i forbindelse med intermodaltransporter som led i enhver samarbejdsaftale om tjenesteydelser i linjefart og ikke blot som et led i Den Transatlantiske Aftale (TAA) eller enhver anden aftale vedrørende transatlantisk trafik, der er i strid med artikel 85, stk. 1, alene af de grunde, der er angivet i beslutningen i relation til TAA, og som hverken er eller kan fritages (individuel eller gruppefritagelse) i medfør af artikel 85, stk. 3, ligeledes af de grunde, der er angivet i beslutningen i relation til TAA.

- e) Beslutningens artikel 5 annulleres.
- f) Beslutningens artikel 1, 2, 3 og 4 annulleres, for så vidt de (om overhovedet) indebærer et forbud mod, at sagsøgerne indgår fælles serviceaftaler, aftaler om ikke at indgå individuelle serviceaftaler og aftaler om at afstå fra selvstændig optræden i forbindelse med fælles serviceaftaler.

Sagsøgerne har yderligere påstået, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i forbindelse med dette sagsanlæg.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne anfører, at Kommissionen ikke har vurderet TAA i den økonomiske sammenhæng, hvori aftalen anvendes, og har navnlig undladt i tilstrækkelig grad at tage hensyn til og vægte de særlige karakteristika ved linjefart, som er den sammenhæng, hvori dette søgsmål indgår. Sagsøgerne gør yderligere gældende, at Kommissionen som en konsekvens heraf har anvendt traktatens artikel 85, stk. 2 og 3, artikel 1 og 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 2 og 3 forordning nr. 1017/68 forkert.

Kommissionen har navnlig undladt at analysere grundene til og konsekvenserne af, at markederne for linjefart ifølge sagens natur har en ustabil karakter. Denne undladelse, som gennemsyrrer Kommissionen hele ræsonnement, har ført den til at træffe en beslutning, som — medmindre den annulleres — vil gøre den transatlantiske trafik ustabil. Afskibere (dvs. eksportører og importører af fragtladninger) kan navnlig ikke længere være sikre på pålidelig, tilstrækkelig og effektiv rutefart. Hovedformålet med gruppefritagelsen i artikel 3 i forordning nr. 4056/86 er at sikre dette.

De særlige kendetegn ved linjefart er i korthed følgende:

- a) Der kræves begrænsning af den kortsigtede konkurrence på prisen for at sikre, at markedet bringes i ligevægt på et effektivt niveau, der tilskynder de erhvervsdrivende til at fremskaffe tilstrækkelig kapacitet, således at afskibere sikres pålidelig og effektiv rutefart, idet den investerede kapital samtidig forrentes med henblik på fremtidige investeringer i terminaler, skibe, containere mv.
- b) Det er et ufravigeligt krav, at denne kontrol med kortsigtet konkurrence på prisen — såfremt der er tale

om intermodaltransport, der omfatter en sø- og en eller flere landtransporter — skal omfatte intermodalraten i sin helhed.

- c) Det indebærer, at redernes samarbejde om rater under visse markedsbetingelser kan være utilstrækkeligt til at undgå et ustabil marked, og at der kan være et behov for, at rederne samarbejder om en regulering af den udbudte fragtkapacitet og om fordeling af fragt og indtægter mellem dem.
- d) Det sikres, at eventuel konkurrence (langsigtet konkurrence på prisen) indebærer betydelige begrænsninger af de deltagende erhvervsdrivendes prispolitik og tilskynder dem til effektivitet.

Sagsøgerne har fremført tre anbringender, nemlig at Kommissionen i strid med fællesskabsretten har fundet,

- a) at TAA er i strid med artikel 85, stk. 1, og
- b) at TAA ikke kan være genstand for en gruppefritagelse i henhold til artikel 3 i forordning nr. 4056/86, og har afvist
- c) at TAA kan gives en individuel fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3, eller artikel 5 i forordning nr. 1017/68, såfremt denne (overhovedet) kan finde anvendelse.

(1) Beslutning IV/34.446 af 19. oktober 1994 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 — Transatlantisk Aftale.

Sag anlagt den 28. december 1994 af Centrale Werkings-
eenheid (CBE) BV mod Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber
(Sag T-396/94)
(94/C 392/32)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. december 1994 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Centrale Werkings-
eenheid (CBE) BV, Schelluinen (Nederlandene), ved advokat I.G.F. Cath, Haag, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat H. Dupong, 14a, rue des Bains.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning af 27. juli 1994 ⁽¹⁾, som er genstand for dette søgsmål, annulleres eller erklæres ugyldig.
2. Der træffes sådanne yderligere bestemmelser, som Retten måtte finde passende.

3. Kommissionen tilpligtes som den tabende part at betale sagens omkostninger.

Søgsmålgrunde og væsentligste argumenter

1. Kommissionens undersøgelse er utilstrækkelig, og konstateringen af de faktiske omstændigheder er urigtig eller i hvert fald utilstrækkelig.
2. Tilsidesættelse af høringspligten.
3. Tilsidesættelse af traktatens artikel 92, stk. 3.
4. Tilsidesættelse af Kommissionens egne retningslinier vedrørende statsstøtte til fordel for miljøet.
5. Tilsidesættelse af andre bestemmelser i traktaten vedrørende konkurrence, nærmere bestemt traktatens artikel 85 og 86, eventuelt sammenholdt med traktatens artikel 3, litra g), og artikel 5, samt traktatens artikel 30 til og med 36 og artikel 59 til og med 66.
6. Urigtig eller i hvert fald utilstrækkelig begrundelse.

(¹) Beslutning SG(94)D/11965, hvorved Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), har givet sin godkendelse af den støtte, som de nederlandske myndigheder påtænker at give PID Oil Recovery BV.

Sag anlagt den 30. december 1994 af Josef Speckbacher mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-399/94)

(94/C 392/33)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. december 1994 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber af Josef Speckbacher, Oberneukirchen (Forbundsrepublikken Tyskland), ved advokaterne Bernd Meisterer, Mechtild Düsing, Dietrich Manstetten, Dr. Frank Schulze og Dr. Winfried Haneklaus, Münster, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Dupong & Associés, 14a, rue des Bains, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Sagsøgte tilpligtes in solidum at betale sagsøgeren en erstatning for perioden 24. marts 1986 til 29. juli 1993 på 98 930,95 DM med rente 8 % fra 19. maj 1992, ligesom de sagsøgte tilpligtes in solidum at betale sagens omkostninger.

2. Den foreliggende sag forenes med den allerede anlagte sag Hülseberg m.fl. mod Rådet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, T-77/93, og sagen udsættes på samme måde.

Søgsmålgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-20/94.

Slettelse af sagerne T-158/93 (¹) m.fl. (nævnt i vedlagte bilag)

(94/C 392/34)

(Prosessprog: tysk)

Ved kendelse af 1. december 1994 har formanden for Første Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sagerne T-158/93 m.fl., Detlef Brandt samt de øvrige mælkeproducenter (nævnt i vedlagte bilag) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registreret.

(¹) EFT nr. C 161 af 27. 6. 1992 og EFT nr. C 270 af 19. 10. 1992.

BILAG

til formanden for Første Udvidede Afdelings kendelse af 1. december 1994

1. T-158/93 Detlef Brandt, Manhausen (BRD)
2. T-161/93 Volkert Stoldt, Grube (BRD)
3. T-163/93 Hans-Hermann Milz, Heiligenhafen (BRD)
4. T-175/93 Udo Langbehn, Riepsdorf (BRD)
5. T-176/93 Hans-Jürgen Rahlff, Neukirchen/Malente (BRD)
6. T-177/93 Jens Suhr, Mönchneversdorf (BRD)
7. T-186/93 Helga Maack, Heringsdorf (BRD)
8. T-203/93 Peter Schmidt, Gosdorf (BRD)
9. T-206/93 Rainer og Petra Sadowski, Gnissau (BRD)
10. T-208/93 Heinrich Kuhlmann, Lensahn (BRD)
11. T-209/93 Karl-Heinz Hildebrandt, Wulfsdorf (BRD)
12. T-216/93 Erich Höft, Altrathendorf (BRD).